

NAROČNINA:	Za Zedinjene države za celo leto	\$4.00
"	Za Zedinjene države za pol leta	\$2.00
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za celo leto	\$4.75
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za pol leta	\$2.50
SUBSCRIPTION:	For United States per year	\$4.00
"	For United States per half year	\$2.00
"	For Chicago, Canada and Europe per year	\$4.75
"	For Chicago, Canada and Europe per half year	\$2.50

Entered as second class matter October 11th 1910, at Post Office at Chicago, Ill., under the act of March 3rd 1879.

Pittsburgh in vsa okolica.

Ofenziva za razširjanje katoliškega tiska se nadaljuje. Indianapolis, Lorain in zlasti Barberton vse tri naselbine so na naš apel najčistneje odgovorile.

Nad 60 novih naročnikov so dale te naselbine. Barberton sam 25 novih naročnikov, kar je zelo častno za tako ne posebno veliko naselbino, ako pomislimo, da je bil že skoro preje v vsaki hiši naš list. Vidite dragi katoliški Slovenci, to je sad katoliškega shoda, ki se je pred nekoliko tedni vršil v Barbertonu. Narod, ki je prebujen s katoliškim shodom, je tudi dovzeten za katoliško stvar. Toda tega preorane katoliškega polja ne smemo pustiti sedaj kar tako stati. Vrzimo po brazdah žlahtno seme katoliškega prepričanja, da vzraste iz njega neomajana sila pravega katoliškega značaja. Ogradimo to preorano katoliško polje s katoliškim tiskom, da nam koklje naših nasprotnikov ne razkopajo tega lepega vrta. Zato naprej za katoliški tisk!

Sedaj si na vrsti ti slovenski Pittsburgh in vsa okolica, kot Braddock, Ambridge, Canonsburg, Houston, Johnstown, Moon Run, Burgettstown in še vse druge naselbine. Sedaj se pokažite Vi, koliko je Vam za katoliški tisk. Pittsburska naselbina je bila vedno ena izmed prvih naselbin na vseh poljih. Kadarkoli je bilo za storiti kaj koristnega za narod ali kako drugo stvar, pittsburski Slovenci so vedno stopili v ospredje in so rešili svojo čast v polni meri. Zato vemo, da se ne motimo, ako ob tej priliki pričakujemo najboljšega rezultata pri agitaciji za nove naročnike na list Edinost od slovenskega Pittsburgha.

Te dni bo prišel v Vašo naselbino, ako že ni, naš potovalni zastopnik Mr. Leo Mladich, ki bo vodil kampanjo med Vami za list Edinost. Katoliški Slovenci dvignite se te dni z Mr. Mladichem na krepko in živahno agitacijo za katoliško časopisje. Zanesite katoliški list v vsako slovensko hišo Vaše naselbine. Vi veste, kako važno vlogo igra danes tisk med ljudmi. Če ne bodo brali dobrega časopisja, brali bodo slabega in čegava bo škoda? Mar ne nas vseh katoličanov? Zato spreglejmo še o pravem času in stopimo vsi na delo za katoliško časopisje. Postavimo na noge katoliški dnevnik, do katerega smo že skoro prišli. Ne na nas, ampak na Vas je odvisno, ali bomo katoliški Slovenci prišli do svojega lastnega dnevnika, ali pa bodo nas liberalni in socialistični duhovi pitali s svojimi dnevniki.

Tudi pri Vas v Pittsburghu in okolici se bo zidalo te dni obrambeni zid katoliškemu prepričanju. Koliko kamnov, oziroma, kako visoko ga boste zidali bo pokazala ta kampanja za nove naročnike v Vaših naselbinah. Slovenski Pittsburgh in vsa Tvoja okolica sedaj se postavi Ti!

Dr. W. M. MacGovern.

Preoblečen v prepovedani Tibet.

(Dalje.)

O tibetskih možganih naj povem še tole dogodbico: Dva moža sta hotela iti čez zamrznjeno vodo in sta se vdrla. Mraz ju je bil tako omrtvil, da sta brez moči padla nazaj in sta utonila. Gledalci so ves prizor mirno motrili, in še na misel jim ni prišlo, da bi jima pomagali. Spomnil sem se, kako sem se bil sam kopal in sem se kar zdrznil.

Kakor sem že omenil, smo bili zapustili Brahmaputro in smo bili šli ob reki Rong nazgor do jezera Yamdu. Nekoliko časa smo hodili ob tem jezeru, smo zavili potem proti severovzhodu in smo preoračili prelaz Kampa. Ta prelaz je meja med pokrajina Tsang in Dbugz. Prenoci-

li smo pod prelazom v Kampa-Bartze. O "tujem vragu" so govorili že povsod, stari in mladi, in tudi oskrbnica prenočišča v tem kraju nas je vprašala, če nismo videli med potjo nekega belega moža, ki hoče v Lhazo. Sicer nam je pa zatrjevala, da bosta čuječnost uradnikov in duševna moč Njegove Svetosti Dalai-lame radovednega vrinjenca kmalu izsledili, razkrinkali in poslali nazaj v Indijo.

Lhaza.

Še eno mulo smo izgubili in ostali sta nam dve živinčeti, malo vredni. Nikakor nisem mogel upati, da bomo zadnjih 35 milj do Lhaze mogli napraviti v enem dnevu. 35 milj je 56 km. Več kakor en dan si pa skoraj nisem upal zamu-

Barberton, O.

Na večer dne 5. maja sem dospel v priljubljeno slovensko naselbino Barbertonsko. Naudušen od lepega uspeha v Indianapolis in Lorainu sem se ustavil tukaj, kjer so me že čakali tukajšnji naši naudušeni možje in žene.

Štiri dni smo naudušeno vodili kampanjo, ki je nam dala lepo število novih naročnikov. Dasi bolj mala naselbina, se je lista novih naročnikov pomnožila za par deset novih, kar je za tako naselbino vse pohvale vredno. To pa tudi priča, da je v tej naselbini naš narod močno in pretežno katoliško zaveden, sicer bi ne odgovoril tako v kampanji za katoliški list Edinost.

V tej naselbini je res nekaj nergačev, ki ne dela tej naselbini posebne časti. To seveda, kdor bi to naselbino sodil po tem kar pride med svet potom rdeče Prosvete. Toda, ko pa prideš v to naselbino in obiskuješ tukajšne dobre slovenske rojake, se vračaš iz nje z drugim utisi, ki ti pričajo, da so povečini vsi dobri ljudje, ki jim je katoliško prepričanje pri srcu. V njih hišah najdete samo dobre časopise in nekateri, ki so slučajno zavarovani pri rdeči jednoti kaj hitro pospravijo rdeč tisk, kamor spada, kadar pride v njih hiše.

V tej naselbini je sedaj zavladalo tudi novo življenje, odkar je prišel v naselbino naudušeni duhovnik Rev. Father Ludvik Virant. Rojaki g. župnika zelo ljubijo, ker tudi on ljubi resnično slovenski narod. Preč. g. župnik je velik prijatelj našega lista Edinosti in Ave Maria. Pri obeh mašah so priporočali katoliške liste, kar je zelo veliko pomagalo, da je bilo mogoče dobiti toliko novih naročnikov za list Edinost.

Zahvale sem tudi dolžan našemu zastopniku Mr. J. Lekšanu, ki je veliko pomagal, ko je hodil z menoj na agitacijo za naše liste. Dalje najlepše zahvalim Mr. A. Okoliša za pomoč, ker tudi on je veliko storil te dni za katoliški tisk. Istotako zahvaljujem vse, ki so me tako ljubeznivo sprejeli in se tako radi naročali na naše liste. Vsem plačaj ljubi Bog in ljuba Marija Kraljica Majniška!

Dolžnost me veže, da se zahvalim tudi za veliko gostoljubnost, ki mi je bila izkazana vsepovsod posebno pa pri Mr. Lekšanovi, Mr. Okoliševi, Mr. Mevžekovi in Mr. Kranjčevi družini. Zlasti lepa hvala Mr. Kranjcu, ki me

vozil z avtojem okrog bolj oddaljenih naročnikov. Zato še enkrat vsem najlepše hvala!

Delavske razmere so bolj srednje, kakor po drugih krajih. Omeniti moram še to, da se v Barbertonu zelo pozna, da se je tukaj obdrževal katoliški shod. Narod je nekako preroben in za katoliške ideje vnet. Rojaki po drugih naselbinah zbudite se in priredite katoliške shode. Zbudite narod in ga prerodite v katoliškem duhu. Drugo življenje bo zavladalo med Vami. To naj bolj jasno potrjuje katoliški shod v Barbertonu. Edino tem potom bomo katoliški Slovenci prišli do katkega napredka, drugače bodo vse naše žrtve zastoj.

Konečno najlepše pozdravljam vse vrle in za dobro stvar vnete barbertonske Slovence. Bog Vas živi!

Leo Mladich, pot. zastopnik.

Canonsburg, Pa.

Odmerite tudi meni nekoliko prestora v našem vrlem listu Edinosti, da opišem nekoliko obhajanje 30 letnice društva sv. Roka, štev. 15. K. S. K. J. v Pittsburghu, katerega slavlja sem se bil udeležil.

Slavnost se je otvorila z lepim petjem društva. Preširen z jednotino himno. Društvo obstoji z jako izbornih pevcev. Njih glasovi so doneli in vžigali v srcih ljubezen do slovenski pesmi. Da vsa čast temu vrlemu društvu!

Tega slavlja se je bil udeležil tudi naš glavni predsednik Mr. Anton Grdina iz Clevelanda, O. kar je še toliko bolj povečalo to slavnost. Nikdar prej bi ne bil verjel, da Pittsburgh premore tako izvrstne kuharice. Toda premore jih, to je priznal vsakdo, kdor je le sedel za bogate mize, ki so se šibile od okusno pripravljenih prigrizkov. Tako izborno prirejenega ban keta še nisem videl, kakor sem ga ravno imel čast v Pittsburghu. Pa okusno vse, tako kar sem poskusil je imelo boljše okus.

Zatem so nastopili govorniki. Mr. Anton Grdina je imel prekrasni v srca segajoč govor. Za njim je govoril pittsburski preč. g. župnik Rev. Father Škur, ki je v lepih besedah čestital društvu in Jednoti za trideset letnico. Za temi je nastopilo še mnogo govornikov, ki so vsi povdarjali velike zasluge raznih mož pri društvu in jim zato čestitali.

Tudi godbo so imeli jako izvrstno Tamburaše, ki so zelo

fino svirali za plesalce in goste.

V kratkem bomo pa skušali canonsburčani prirediti kak sestanek in tedaj bomo pokazali, kaj mi znamo.

Pozdravljam vse čitatelje tega lista in želim, da bi vsak naročnik tega lepega lista pridobil enega novega naročnika za list Edinost, da bi tako hitreje začel izhajati dnevno.

Michael Tomšič.

Barberton, O.

No, kaj pa v Barbertonu kaj novega? Skoro bi rekel, da nič kaj posebnega, edino, ako hočemo vzeti za novost, da je tukajšnji socialistični klub priredil na 3. maja zvečer nekaki shod, na katerega prišel je bil kot glavni govornik Karol Pogorelec iz Chicago. Kaj da je govoril si pameten človek vsaki sam lahko predstavlja, umljivo je, da se ni pozabil zaleteti proti katoliškemu časopisju, proti katoliški Jednoti in seveda tudi ob Mr. Anton Grdina, glavnega predsednika K. S. K. J. se je moral spodtakniti, kar pa upamo da se Mr. Anton Grdina, ne bo čutil užaljenega zato, ampak ravno nasprotno, vesel bo, ker to mu je dokaz da je na pravi poti. Kar se tiče vdeležbe na imenovanem shodu ni skoraj vredno omenjati, ker bila je tako mala, da ako se ne bi bilo vdeležilo nekaj njih sodrugov iz sedmih naselbin, sploh Mr. Pogorelec, svojega učenega (?) za dobrobit delovskega stanu (?) govora ne bi imel komu držati.

V rdečemu listu Prosveta je neki pod imenom opazovalec poročal o našem katoliškem shodu, ki se je vršil 23. marca t. l. da je bilo polovica udeležencev opazovalcev, čudno je, kje so bili dotični opazovalci na dan 3. maja zvečer? Na dvorani dr. Domovina jih ni bilo, ker ako bi bili bi bila tam dvorana polna, ne pa skoro popolnoma prazna. Kar se tiče delavskih razmer tukaj niso nič kaj najboljše pozna se že sedaj da se bližamo predsedniškemu volitvam. Na društvenem polju smo jako delavni, veselice za društva se kar vrstijo ena za drugo dne 17. t. m. bo imelo tukajšnje Slovensko Katol. Dramatično, Pevsko dr. "Danica", svojo prvo veselico v teku svojega obstanka. Pevsko dr. "Danica" sicer še mlado, nam je že parkrat pokazalo, da lahko pričakujemo nekaj od njega, seveda nas vseh dolžnost pa je, da mu pomagamo, da bo moglo svojo izobrazbo v petju nadaljevati. Da mu pa pokažemo svojo naklonjenost imamo lepo priložnost na 17. maja zvečer v dvorani dr. Domovina. Zato upamo da ga ne bo nobenega zavednega Slovenca iz Barbertona in okolice, da se ne bi vdeležil njih prve veselice na 17. maja.

X.

Cokedale, Colo.

Ni moja navada se utikati v kakršnekoli proteste. Ali ko sem brala v štev. 73. z dne 7. maja v listu Edinosti, glede dela otrok in njih starosti, ne morem, da se ne bi oglašila tudi jaz proti Petru Zgagatu in njegovi omejeni razsodnosti. Imam namreč tudi jaz sina star šele 17 let pa že dve leti dela, seveda ne težko delo, ampak njemu primerno delo, dasiravno zgleda močan, da bi lahko prijel za vsako delo. Toraj po Zgagatovi pameti, bi moral on mesto, da bi delal okoli lenariti še eno celo leto, dočim se mora njegov oče v majni ubijati, da preživi 9 nedorastlih otrok. Kaj bi jaz čez eno leto od njega pričakovala? Delomrznega in postopača, nikakor pa ne to, kar je danes. Marsikateri mi reče, da sem lahko ponosna na njega.

Zgaga si gotovo ne služi s težkim delom svoj kruh. Kajti ako bi bil na naših mestih, bi bil drugega mnenja in bi ne žagal takih bedastoč. Ker ubogi delavec, ki z veliko muko zasluži kruh sebi in svoji družini, posebno kjer jih je večje število (kar je večina pri Slovenceh), pač komaj čaka, da dobi, od katerega pomoč. Mislim, da vsak trezno misleč človek lahko vidi, da življenje delavca je z vsakim dnem slabše. Zato skušajmo svoje otroke izobraževati, to je jih dati v višje šole, kdor kolikaj premore, dasi bodo laglje služili svoj kruh, kakor si ga mi. S pozdravom

Antonija Frlan.

Sv. Jurij v So. Chicago.

Kdo bi mislil, da iz malenkosti nastane resna stvar. Učenec Edy P. si je dal pred nekaj dnevi zdreti zob. Nič hudega misleč se je takoj drugi dan mudil na zraku i doč v šolo. Mrzel zrak je tako močno vplival na mesto, kjer manjka zoba, da je deček opasno zbolel. Nujna pomoč dveh zdravnikov ga je obvarovala pred hujšim. Nauk in svarilo za druge: Ko si zdraviš zobe, čuj in pazi, da ne pride mrzel zrak do tvojih zob!

Okrog župnišča veliki prostor pa zanemarjeni svet se čedalje bolj marljivo obdeluje. Samostanski brat K. G. in Mr. J. K. skrbno kopljeta zemljo, jo zravnavata, sejata in sadita ter pripravljata cvetlične kroge — rundelne, da bo vrt okrog župnišča zares lepo izgledal. Tako se bo slovenska naselbina pred drugimi tudi v tem oziru ponasala.

Tudi župnija sv. Jurija je hotela biti zastopana pri slavnostnem sprejemu Eminence, kardinala George Mundeleina, četudi je iz So. Chicago daljna pot in nekaj neprilichen dohod v mesto. Zbrali so se farani pred cerkvijo v lepem

drugima dvema korakal naprej proti mestu. Ob šesti smo prišli v mesto, skozi ozka "Sveta vrata", edini vhod. Šli smo proti griču Potala — Budovi gori — na katerem je prestolnica Dalai-lame, in smo prišli v vas Potala, naslonjeno na vznožje Svete palače.

A še nismo bili rešeni. Že ves dan smo bili prehiteli ljudi, ko so šli v Lhazo; kajti drugi dan je bilo tibetsko novo leto, in tedaj se zbere v svetem mestu na tisoče in tisoče ljudi, zlasti menihov, da se udeležijo novoletnih svečanosti. Ljudstva je bilo povsod nabito polno, in nismo mogli dobiti nobenega prostora. Prav isto je bilo v Lhazi sami, eno miljo oddaljeni od Potale. Več kot dve uri smo letali okoli, pa nismo mogli nič dobiti. Ceste so bile polne pijancev in razgrajačev, zlasti tam; tresel sem se ob misli da me dobijo, posledice bi bile lahko zelo neprijetne. Že

smo hoteli na cesti vleči se, ko je šel Satan v neko hišo v sredi mesta, v kateri so stanovali večinoma uradniki. Drugemu za drugim je tožil, da smo sikkimski božjepotniki, pravkar prišli, in da nimamo nobene strehe. Slednjič se ga je usmilila dobra duša, dobil je majhno sobico, in mi je ves srecen in zmagoslaven prišel naznaniti veselo novico. Bil sem pa tako oslabel, da so me morali sluge nesti po stopnicah gor.

V sobici so me položili na tla in sem spal tri ure. Ko sem se zbudil, sem vprašal, kako je našemu gospodarju ime. Bil je vladni uradnik in Sonam mu je bilo ime, nadzoroval je pošto zvezo med Indijo in Tibetom. Ker sem hotel vladni naznaniti svoj prihod, se tudi pred gospodarjem nisem hotel dolgo skrivati in sem mu hotel še isti večer povedati, kdo sem. Kolikor sem mogel, sem se v naglici spet prelevil v Evropejca, tudi umil sem se,

sem šel h gospodarju in sem se mu predstavil. Ubogi Sonam se je tako prestrašil, kakor menda še nikdar v življenju ne; saj je prav on največ vedel o meni, ker je bil poslal navodila na vse oblasti ob poti. A kmalu se je zavedel in se je na vso moč potrudil, da se mi je dobro godilo. Moral sem iti v njegovo lastno sobo, on sam se je pa umaknil v malo sobico zraven. Tam sem stanoval ves čas svojega bivanja v Lhazi. V enem oziru je Lhaza zelo moderna, da imajo namreč samo najbogatejši svojo lastno hišo. Manjši uradniki morajo stanovati v številnih velikih poslopjih, najamejo si pet do šest sob. Naša hiša je bila ena največjih stanovanjskih hiš v Lhazi; Sonam je imel stanovanje peterih sob

— Ko pridobiš novega naročnika na katoliški list, položi s tem kamen na obrambeni zid svoje vere.

številu in so se skupno odpe-
ljali na odkazano mesto v
Chicago t. j. na 28. in 29. Mi-
chigan boulevard.

V četrtek 8. maja je bila
skupna seja raznih društev
naše nasebine. Trajala je se-
ja celi dve uri. Marsikaj se
je ukrenilo na tej seji za na-
predek slovenske nasebine.
Razvnel se je bil živahen raz-
govor, ko se je sprožila raz-
sela, da hočemo letos tudi pri-
nas prirediti Carneval. Slo-
bode tudi to, ker so mlade,
navdušene in praktične osebe
sprejele zadevo v svojo oskr-
bo. Želimo obilo sreče in vs-
peha pri dobro zasnovanih
stvari.

Poročevalec.

Sheboygan, Wis.

V naši nasebini ga mi Jo-
žeti najbolj pihnemo. Nekate-
ri pravijo, da smo biksariji,
drugi zopet, da smo fantje od
fare. Med seboj imamo skriv-
no društvo, v katero ne sprej-
memo nikogar, še celo Pepe-
tov ne, temveč samo Jožete
Saj nimamo nikoli, vendar
kadarkoli kateri izmed nas
stori kaj posebnega za našo
nasebino, smo vsi Jožeti de-
ležni pripoznanja.

Pred kakimi tremi tedni
me sreča rojak in za pozdrav
mi reče: Jože, Tone je pa vas
Jožete sfiksali v cajtengah. Iz
žepa potegne Proketo in za-
res tam je Tone izrazil svoje
mnenje. Začel sem se zanimati
za nas Jožete in zato zade-
vo. Zvedel sem, da je eden
naših Jožetov pošteno dreg-
nil v gnezdo naših rdečih ri-
tenpikarjev, ker se Tone in
njegovi sodruzi niso spodob-
no obnašali pri katoliškem po-
grebu pokojnega sobrata S.
N. P. J. in to v hiši žalosti ka-
kor tudi v cerkvi. Prav radi
tega niso sorodniki naročili
nagrobne križa pri slov.
kamnoseku Tonetu. To je lep
pušcel No. 1.

Njegov dopis pa jaz razu-
mem takole:

Nespametno je hvaliti in
priporočati svojo obrt — kri-
že v Prosveti, ker Prosvetariji
priporočajo peči za mrliče se-
žigati, kot biznesman je To-
ne že sam od sebe toliko tu-

mast, da mu vsi obrekovalci
ne morejo najmanj škodova-
ti.

Njegov ugled med tuje-rod-
ci velja le toliko časa dokler
je rdeča fanca v žepu. Samo
farbeco ven in tudi slava bo-
ven. Zares trda jim prede. V
Prosveti prosimo pomoči, pri na-
šem župniku, da bi Jožete
sfiksali. Pamet!

Tone, mi Jožeti Ti ne želi-
mo ničesar slabega. Vedi pa,
da naš slov. narod ni tako tu-
mast, da bi se dal za nos vle-
či kakor Prosvetariji delajo z
Kristanovimi podrepniki. Na-
rod zna sam soditi in dobro
ve z kakimi sodruzi se vi paj-
dašite. Ali Vam je Vaša "bar-
va" bolj pri sre, kakor Vaša
obrt, to razsodite sami.

Naša župnija lepo napre-
duje odkar smo imeli veliki
bazar od \$9000.00 pri kate-
rem je sodelovalo celo mesto
Sheboygan t. j. katoličani in
ne katoličani. Tudi imamo svo-
jo slov. šolo — smo ponosni.

Mi Jožeti nameravamo ku-
piti svojem patronu sv. Jo-
žetu za god lepi stranski ol-
tar.

Pozdravljam vse Jožete po
celi Ameriki in v stari domo-
vini.

Vaš zvesti Jože.

Sheboygan, Wis.

Cenjeni gospod urednik: —
Kaj mislite se je pri nas zgo-
dilo? Nekaj silnega — nekaj
nepričakovane. Tresle so se
gore, trepetale so doline, bi-
lo je mogočno bobnanje na
vse strani. In čemu vse to?
Socialistični klub, ki šteje ra-
vno 7 članov je sklical javni
shod. Iz Chicage je prilezel
"Zajček," da se tukaj postavi
na zadnje noge. Napovedan
je bil sicer tudi neki drugi go-
vornik, ki pa se je še pravo-
časno skujal. Dvorana se je
trla "prosvitljenega" občin-
stva. Mogočno ploskanje je
grmelo, roka je udarjala ob
roko, včasih tudi ob glavo,
najbolj seveda tedaj, ko je
govornik izrekel priporočilo,
da "rojaki pošiljajte otroke
v šole, da bodo enkrat bolj
izobraženi kot ste danes vi!"
Živijo! Pogrel je tudi staro
frazo o izkoriščanju delavcev
od kapitalistov, ter da oni

(namreč kapitalisti) nimajo
pravice do delavskega denar-
ja, izvzet je seveda samo Kri-
stan.

Glavni namen tega shoda je
seveda bila zabava v salonu,
katero smo nadaljevali do štiri-
h jutraj. Tam smo marsi-
katero modro uganili in dosti
pametnih razdri predno smo
se razšli. Upam, da nam bo
klub 7 napravil še kakšno za-
bavo. — Pozdrav

Črni Kos.

E. Pittsburg, Pa.

Gospod urednik: — Prosim
da objavite v listu Edinosti
darovalce, kakor tudi svoto
darovano za Božjakovske zvo-
nove, kakor sledi:

Izkaz darov za Božjakovske
zvonove.

DAROVALI SO: —

Anton Kozjan \$5.00; Anton
Nemanič \$5.00; Martin Ba-
juk \$5.00; John Bajuk \$3.00;
Štefan Petrina \$3.00; Jure
Šimčič \$3.00; Anton Nemanič
mladi \$2.00; Marko Šimčič
\$2.00; Joseph Šimčič \$2.00;
Anton Jurejevčič \$2.00; Mar-
tin Golobič \$2.00; Marko Ma-
levič \$2.00; Marko Bajuk
\$2.00; Miko Ivaniš \$2.00; Ma-
tija Čulig \$2.00; Martin Koz-
jan \$2.00; Mihael Katunič
\$2.00; Peter Relič \$1.00; Ju-
re Coholič \$1.00; Martin Ra-
doš \$1.00; Miko Grdun \$1.00;
Matija Gradčan \$1.00; Maria
Gradčan \$1.00; Franc Hus-
travski \$1.00; Arso Nikolich
\$1.00; Klement Silan \$1.00;
Miko Križe \$1.00; Mihael Li-
kovič \$1.00; Matija Mušič
\$1.00; Joseph Novosel \$1.00;
Štefan Lukač \$1.00; Pavel

Zagore \$1.00; Maks Berdinsk
\$1.00; Ivan Mahovlič \$1.00;
Martin Stepič \$1.00; Joseph
Ivančič \$1.00; Jakob Stefan-
čič \$1.00; Joseph Lesjak
\$1.00; Franc Pirc \$1.00; Mar-
ko Malešič \$1.00; Filip Brav-
ar \$1.00; Mihael Šegina
\$1.00; Joseph Rudman \$1.00;
John Matičevič \$1.00; Franc
Habich \$1.00; Ljubomir Cje-
tović \$1.00; Andrej Miletič
\$1.00; Jure Krotec \$1.00; Ma-
tija Kozan \$1.00; Alois Hro-
vat \$1.00; Jure Novak \$1.00;
Joseph Bačič \$1.00; Drago-
tin Bukovac \$1.00; John Slanc
\$1.00; Franc Bukovac \$1.00;
Miko Baša \$1.00; Stefan Co-
larič \$1.00; Mihael Cunko
\$1.00; John Ritmanič \$1.00;
Miko Borkovič \$1.00; Peter
Kuretič \$1.00; Tomaž Cindrič
\$1.00; Joseph Mulvehill \$1.00;
John Horvath \$1.00; Aleks
Barbič \$1.00; Barbara Dome-
nčič \$1.00; Ivan Kralevič
\$1.00; Imbro Antolovič \$1.00;
Jure Penitto \$1.00; Joseph
Lukač \$1.00; Franc Poljak
\$1.00; Martin Gornik \$1.00;
Joseph Salupek \$1.00.

Po 50c. so darovali:
Suzana Savor, Mihael Br-
darov, Miko Jutič, John Mulc,
Franc Marvat, Ivan Vinski,
John Zabkar, John Vukovič,
Joseph Kučič, Peter Malek,
Mihael Verderbar, Josip Pav-
lakovič, Fabian Kulič, Jure
Bučar, Jernej Brozovič, Mag-
dalena Stihavič, Alois Dalj,
Miko Tačkovič, Alouis Jug,
Peter Totter.

Po 25c. so darovali:
Mihael Golob, Martin Hu-
dale, Terezija Hudale, Joseph
Hudale, Joseph Rogina, An-
ton Kucil.

Skupna svota \$113.50.
Srčna hvala vsem daroval-
cem in dobrotnikom za vaš
velikodušni dar Bog Vam
plačaj in Bog vas živi! Denar
smo poslali na županstvo
Božjakovo.

Nabiralca:
Anton Kozjan in Anton Ne-
manič, 1556 Oak ave. E. Pitts-
burg, Pa.

LOUIS STRITAR
2018 WEST 21st PLACE
Prevaža pohištva — premog
— les — in vse kar spada v
prevažalno obrt. Pokličite
ga po telefonu!
Phone Roosevelt: 8221

PAIN-EXPELLER

Mazilo velikega slovesa.
Za bolele sklepe in mišice
Zoper bolečine v prsti in hrbtu.
Če spravi revmatizem vaše mi-
šice v klopčič.
Za pomirjenje bolečnih, skele-
čnih zbojstev nevarnosti.
Za izpahke in odrgnenja.
Zoper bolečosti in bolečine.
Vdrgnite ga — prepodite bole-
čino.
Imajte pri rokah steklenico —
nikdar ne veste, kdaj jo
boste rabili.
35 in 70c. steklenica v lekarnah
F. AD. RICHTER & CO.
104-114 So. 4th St., Brooklyn, N. Y.

Grdina in Sinovi
PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V
CLEVELANDU
1053 East 62. Street.
Telephone: RANDOLPH 1881

Društvo Slov. postaja št. 16211
M. W. of A.
PRAZNUJE SVOJO DESETLETNICO
OBSTOJA
V nedeljo, 18. maja 1924.
V ČEŠKI-AMERIŠKI DVORANI, na 1436-1440 W.
18th Street, Chicago, Ill.
Cenjeno občinstvo Chicage in okolice se uljudno
vabi, da se polno številno udeleži te naše slavnosti.
Program bo zelo bogat.
Vstopnice so v predprodaji 50c., na vratih 75c.
Za lep red, dobro zabavo in uljudno postrežbo
bo skrbel za to izbrani
O D B O R.
Igrala bo Zaiček Orchestra.
Torej na veselo svidenje dne 18. maja!
(5.-9.—5.-16.)

NAZNANILO IN ZAHVALA

S potrjim in tužnim srcem naznanjamo, da je naš preljub-
ljeni oče in soprog

Anton Meglen

previden s sv. zakramenti za ugnirajoče mirno v Gospodu zaspal
dne 1. maja po kratki šest dnevni mučni bolezni pljučnici.
Ranjil je bil doma iz Selc iz Hinjske fare na Dolenskem.
Tu v Ameriki je bil 32. let, dokler ga ni iztrgala nam kruta
smrt po tako kratki bolezni.
V prvi vrsti se imamo najlepše zahvaliti vsem, ki so ga v
tako obilnem številu obiskali v bolezni in potem prišli kropit,
ko je ležal na mrtvaškem odru. Hvala vsem, ki so prihajali
moliti rožni venec za pokojnega, zlasti Fathru Inocenciju in
Ani Princ, ki so glasno molili rožni venec za pokojnega. — Pri-
srčna zahvala vsem, ki so na toliko tolažili ob tej žalostni uri in
nam skazali svoje sožalje in ko so prečuli cele noči ob mrtvaš-
kem odru. Zlasti se imam zahvaliti John Maglenu in John Ber-
nardu, ki so prišli iz Leadville na pogreb in skazali zadnje čas
ranjkemu na zadnji poti na pokopališče. — Istotako iskreno
zahvaljujemo vse, ki so darovali tako lepe cvetlice in vence za
na krsto pokojnega. Lepa hvala Mrs. Frances Hočevar za da-
rovani venec in 2. sv. maše. Bog naj Vam povrne! Lepa hvala
tudi Rozaliji Papež in Mary Pugel, ki so se potrudile, da so na-
brale za lepi venec od naših prijateljev in sosedov. In sploh
najlepša hvala vsem, ki so kaj darovali, kakor družine za vence
družini Prelesnik, Petkovšek, Kogovšek, Hegler, Anžič, Steel
Works, Radovič, Boltezer, Papeš, Stanko in Lajbe. Hvala tudi
društvu Zapadne Zveze. Ogulin A. R. G. Girls. — Mrs. Holly,
Mrs. Henry, Sodality, Slapnik, Goršič, Colo. Laundry Girls in
vsem drugim.
Prisrčno zahvaljujemo vse tiste, ki so nam kaj pomagali v
tej težki uri preizkušnje, kakor družini Bebič in vsem prijate-
ljem. Pogreb se je vršil iz hiše žalosti 3. maja ob 9. uri iz cer-
kve Matere Božje. Lepo se zahvaljujemo Rev. Fathru Cirilu
Zupanu, O. S. B. za lepi govor v cerkvi ob rakvi in pa društvu
Preširen, katero mu je zapelo žalostinko v zadnji pozdrav. Le-
pa hvala John Germu in John Butkoviču in vsem, ki so na ka-
kršenkoli način pomagali v tej preveliki izgubi, ki je nas zadela.
Ti pa nam nepozabljeni soprog in oče spavaj mirno in po-
čivaj po Tvojem trudopolnem delu tu na zemlji, kjer si se mno-
go trudil in odkjer te je Bog poklical k sebi za nas mnogo pre-
zgodaj. Naj Ti sveti večna luč, dokler se ne snidemo nad zvez-
dami, kakor nam to govori sv. križ!

Zalujoči ostali: Josephina Meglen soproga, Anto-
nette, Mimi, Francis, Anthony, Joe, otroci.

Pueblo, Colo., dne 8. maja 1924.

Za gospodinje.

Vsaka dobra gospodinja si čez poletje nabavi
zalogo konzerviranega sadja in zelenjave, da ima po
zimi vedno kaj dati na mizo, ko pridejo obiski. Vsa-
ko sadje in zelenjava je v svoji sezoni zelo poceni in
varčna gospodinja zna uporabiti priliko, da prihra-
ni denar. Domače konzervirano (vkuhan) sadje in
zelenjava je okusnejše in ceneje, nego kupljeno v
baksah!

Ker pa nobena izmed nas ni bila rojena, kuha-
rica, se je treba tega priučiti. Iz angleških knjig na-
še gospodinje ne morejo veliko posneti, ker veči-
noma jezika ne razumejo dovolj. Tu pa jim jako
prav pride slovenska knjiga, "Sadje v gospodin-
stvu," katero je spisal M. Humek, višji sadjarski
nadzornik v Ljubljani. Knjiga je pisana preprosto,
in razumljivo in jo našim gospodinjam toplo pripo-
ročamo. Knjiga ima tudi 13 barvanih in 42 navadnih
slik. Cena 75c.

Naroča se v
KNJIGARNI EDINOST
1849 West 22nd Street. Chicago, Ill.
Za splošno kuho priporočamo:
Malo ali Varčno kuharico, cena.....\$1.00
Veliko ali Slovensko kuharico cena.....\$4.00

**Slovincem v Chicago
in okolici**

se naznanja, da priredi Slovensko Samostojno Mla-
deniško dr. "Danica" basket piknik 25. maja na
Kochs farmi v Lemont, Ill. Ker bo na tem pikniku
mnogo raznovrstne zabave se vabi vse slovensko ob-
činstvo, da se tega piknika v najboljnejšem številu
udeleži. Naj nobenega Slovenca(ke) ne manjka
na določenem prostoru v nedeljo dne 25. maja.
Imeli bomo dobro hladno pijačo in dober pri-
grizek. O pa kaj še!? "Muziko — Muziko!" To
bo najboljše za vse plesaželjne.

Zatorej kdor se hoče udeležiti tega izleta ali
piknika naj se gotovo naznani do 23. maja pri bratu
John Štajerju, 1952 West 22nd Place, ali pri bratu
tajniku Anton Zupanciču, 1832 West 22nd Street,
ali pa pri bratu Martinu Koščak, 1818 West 22nd
Street. Phone Canal 6027.

Zbirali se bomo ob 8:30 zjutraj pri John Šte-
jarju.

Za dobro postrežbo in obilno zabavo jamči
(5—23) VESELIČNI ODBOR.

Obleke za fante in može

**ODKRITOSRČNOST
IN PA SCHAFFNER-
JEVE NOVE OBLEKE
STI DVE STVARI ZA
SPOMLAD!**

V zalogi imamo ve-
like izbere najboljših
oblek, plave, sive in v
drugih različnih bar-
vah, kot tudi lepo pi-
sane.

Naše obleke so nare-
jeni da Vam prija-
jo kot ulite, to slavo nosi-
jo Schaffnerjeve oble-
ke že odnekadaj.

Odjemalci J. F.
HARRASTA ki so na-
vajeni na te dobre ob-
leke so vedno zado-
voljni z našimi cenami
in pred vsem z našimi
oblekami

Z DVOJMI HLAČAMI
PO
\$ 35.00

**J. F. HARRAST
CLOTHIER
HATTER**

2141 W. 22nd STREET, blizu LEAVITT CESTE
CHICAGO

Naša trgovina je odprta:—Ponedeljek, Torek, Četr-
tek 9:00 ure zvečer. V soboto do 10:00 ure zvečer.
V sredo do 6:00 ure zvečer.

ZVONARJEVA HČI.

POVEST.

Spisala E. Miller. — Priredil Fr. Šteržaj.

Zjutraj in zvečer je prekrizala dečka, in ko je k molitvi sklenila deklici roki, je položila dečkovi mali peščici drugo vrh druge.

Henrik ji je pustil.

"Čas bo vse pojasnil," si je dejal.

18. V šolskem času.

Deček je doraščal in z njim vred je prihajalo zemeljsko blagostanje. Obrt se je vedno bolj večala. Sosednja lutrovska občina je naročila po pastorejvem posredovanju nov zvon proti nevihtam pri Henrikju. Za njo so sledile še druge občine. Henrik je nosil doma glavo pokonci.

Mojster Rudnik ni imel veliko veselja nad to pridobitvijo. Neumevno se mu je zdelo, kako je mogel prej tako težiti za to častjo. Imeli so za življenje dovolj dohodkov brez "tega odplačila za dečkov krst," kakor je sam imenoval zasmehovaje ta novi prirastek v obrti. Rad bi se bil odrekel vseh lutrovskega zvonov, če bi bil vnuk katoliško krščen in hči veselejega obraza.

Videl je, kako mu otrok hira, dela brez veselja ves dan, ki ga pričinja z objokanimi, zardelimi očmi. Bila je pač nečnejša v svojih občutkih, nego je mislil; mrtva mati je živela tudi v njeni krvi. Trpela je na domotožju po eni veri in eni molitvi. Noči starega moža so postajale nemirne, skrbi polne in tesne.

Ničesar se Henrikju ni dalo očitati in ničesar Roziki. Nista se prepirala, ljubila, častila in spoštovala sta drug drugega. Odnehavala sta drug drugemu, kolikor jima je največ dopuščalo njihovo naziranje. A veselje v družini je bilo — ubito.

Temni oblak razdvojenosti jima je zastiral solnčne žarke, ki sta jih napravljala otroka.

"Da bo tako daleč prišlo med njima, si nisem mislil. To je gorje brez konca," je tarnal stari mož v svoji samotni sobici.

Njegov sin Jožef pa tega ni tako globoko občutil. Bil je še mlad in njegovega mišljenja še nista očistili in poglobili nesreča in izkušnja. Vesel je bil vsakega povečanja obrti še bolj za to, ker je bila njegova Ana življenja polna in vesela družica. Pol desetletja je možem izginilo v blagoslovljenem delu. Roziki je minevalo počasnih korakov, pa zopet le prehitro je prihajala ura, ki ji je imela iztrgati ljubega temnokodrastega dečka. Živela je skoraj v neki bolešni vdanosti do svojih otrok.

Božič, ki se je približeval, je podvojil delo pridnih materinih rok. Ko je v mraku spravljala otroka spat, jima je s pobožno ganjenostjo pripovedovala dogodek v Betlehemu. In zdelo se je, kakor bi prhutali angelci po temni sobi in prepevali: "Slava Bogu na višavi!" Verna otroška srca so se odpirala lučki, ki je prihajala iz nebes. Pobožno so se rokice sklenile in se stezale proti Detetu v jasliah.

Mali Mirko se je prekrizal enako resno, kakor starejša sestra. Saj je videl, kako je prekrizavala mati njega in sestrico dan za dnem.

Očeta je delo zadrževalo, da ni prihajal k skupni o-

troški molitvi. Danes pa je šel iz livarne prej nego navadno med svoje drage. Mala, v betlehemskega zgodbo zatopljena družinica ni čutila njegovega prihoda.

Osupnjen je obstal. Pobožno ženino šepetanje, srečno veselo poslušanje otrok, njihove sklenjene ročice: — nebeško lepo je bilo to.

Neka bol ga je prešinila, domotožje po izgubljeni blaginji, po veri, ki je tako trdna in močna in se je tako vabljivo prikupno razodevala, kakor sedaj, — ko je mati vcepljala to zlato kal v srca njegovih otrok. In misli so se mu podile po glavi, ko jo je opazoval: "Sedaj je vsa srečna! V tem trenutku nima nobene druge želje; njeno srce sedaj ne občuti valov, ki ločijo dečka od nje, objema ga prav tako gorko, kakor hčerko; naredila je most Kristusove ljubezni nad reko verske razdvojenosti."

Zakaj ne more sam tako moliti z dečkom, zakaj ne more odkleniti svoje notranjosti in mu govoriti o veri tako kakor mati? Ali ima samo mati ta dragoceni dar, to veliko dobroto, da blagodejno izvršuje pri otroku nalogo duhovnice? Ali naj zato otrok sledi materini veri Sveto pismo povečuje vero očetov.

Pobožnost v temačni sobici se je oprijemala njegove duše. Mati je pričela na prej in zvonka otročja glasova sta se pridružila: "Češčena Marija . . . zdaj in ob naši smrti ni uri, Amen."

Sklenjene otročje ročice so se odprle, dvignila sta nežna prstka do čela in se zaznamenovala z znamenjem odrešenja. V očetu se je vzbudila zavest njegovega veroizpovedovanja. Njegov deček se je prekrizal! Kako more to trpeti, da se lutrski deček prekrizava? Prigojeni so mu bili predsodki, nasprotni zdravi pameti, češ, da se onečašuje in zasmehuje znamenje križa vselej, kadar se katoličan z njim zaznamuje. V tem trenutku je pozabil, da je njegova duša v stiski vselej iskala pomoči pri križu, znamenju pomoči in odrešenja. Videl je sedaj le "katoliško malikovanje," kakor so mu ubijali že izza mladih let v glavo in neka mržnja se mu je začela dvigati v srcu.

Hitro je stopil naprej. Ni pazil na vriskajoča, vesela nasproti mu hiteča otroka in ni slišal veselega vsklika:

"Oče! Oče!"

Poln notranjega, priroječnega prepričanja je dejal vsled svojega naglega prihoda preplašeni ženi: "Rozika, to je preveč! Ni treba, da bi se deček pokrižaval. Nič ne nasprotujem tvoji vzgoji; — toda to je preveč. Potegniti se moram za svojo pravico. Deček je lutersko krščen."

Visoko zravnan je stal pred svojo ženo. Resno in odločno je bilo njegovo obličje, ko je potegnil dečka za roko k sebi.

Odprtih oči je strmela Rozika vanj.

V prvem strahu je komaj razumela, kaj hoče; a naskrat se je zabliskalo v duši — kakor nagel strašen blisk. Zagrabila je moža za roko in zakričala:

Gilbert New Store

VSEM SLOVENCEM

V Gilbertu in okolici naznamim, da sem začela trgovino z mešanim blagom

DRY GOODS STORE.

V zalogi imam vsake vrste ženske klobuke, suknje različne vrste in barv. Prav tako tudi raznovrstne otroške obleke.

Naše blago je prvovrstno zakateno jamčimo. Rojaki držite se vedno gesla SVOJI K SVOJIM! In ne hodite h tujcem, kjer vas le skubejo!

BARA MATEKOVICH

LASTNICA

GILBERT, MINNESOTA.

JOSEPH F.

ACKERMAN

se priporoča rojakom v Forest City pri nakupu raznih barv in varnišev. V zalogi ima vsakovrstni stenski papir, katerega prodaja po zelo nizki ceni. Prevzame barvanje hiš zunaj in znotraj in poklada stenski papir. On ima že več let izkušnje v tem delu in je zelo izkušen v tej stroki. On stori najboljšo delo po najnižjih cenah. Kadarkoli potrebujete tako delo se vselej obrnite na njega.

MAIN STREET NASPROTI SHOE FACTORY

Forest City, Pa.

Prekmurski oddelek.

Urejuje Frank Horwath.

VSEM PREKMURCEM.

Chicago, Ill.

Naznamim vsem prekmurcem, da edna lepa idea je nam nazarji, čimo se vse zanejmali zatou ideo, bo prišlo vreme, da mo meli eden delec v "Listi Edinosti" šteri list izhaja 4-krat na teden ti list bo prinesel tudi ednod na tjemem prekmursko narečje tou je po domačem jeziki.

Kak nam je vsem znano doségamao je tak bilo, či je šteri prekmurec kaj šteo pisati v list "Edinost" je nej znao kak bi pisao, po našem narečji nas je skoro sram pisati, slovenčine pa jako nevejmo, pa či šteri prekmurec zna tesmo ta kjemi mogli iti, da nam on dolna pisao po pravoj slovensčini, toje pa najprijlika bijla za nas. Zaj pa smo dobili od urada Edinosti za dosta placa na štrtom kraji da lejko vsaki kaj novoga naznani rojakom i tudi mo šteri iz staroga kraja novice v tom listji. Tou de jako lepo i hasnovitno za nas i vsi wkup moremo delati zato, da mo v Chicagi meli tudi i mij prekmurci takše novine kamo lejko šteri po prekmurskom narečji i si naznamo edem drugomi kaj hasnovitno z edne naselbine drugoj, društvene novice i vec fêle novic tudi, dopisi se lahko

pišejo i kaje kaj drugo potrebno za nas.

Kak nam je znano, da list Edinost je edini slovenski katoliški najvišji list v Ameriki i tudi jako znani slovencom i nam več stotim prekmurcom, kij ga štemo zato od sêga mao mij prekmurci se bole moremo zanejmati za ti list ar tudi mo mij meli zadosta placa v jem, da lahko pišemo, zato šteri prekmurec išče nema naročenoga toga lista naj si zaj včasi naročij ti krščanski list. Tou je moja idea da mij prekmurci moremo napredovati naprej, naprej v vsem rëdi, da nebi odzaja ostali za drugim narodom, i delati tak kak drugi krščanski narod, zato i mij chicagski prekmurci pokažimo, da mi tudi znamo kaj i ne ostanimo odzaja od drugi.

Vu prihodnjem tjemdi začnem to veliko delo i bom se trüdo za nas kak mje mogoe za naš napredek.

Što de kai môu pisati na uredništvo Edinost naj tak piše oddelek Prekmurcov i tres Edinosti.

EDINOST

Prekmurski oddelek

1849 W. 22. Street,

CHICAGO, ILL.

Frank Horwath.

Pismo iz Prekmurja!

Prosim cenjeno uredništvo Edinosti, za en mali prostor za moj dopis, iz naše slovenske domovine. Nazamerite da sam se tak dugo nej oglaso v uradi lista Edinosti. Postao sam že dneva 29. maja 1922. dosmrtni naročnik "Ave Maria" i od 1919. leta tudi lista Edinosti. Nej je moje naročilo, liki po mojoj zvesti čirij Antoniji Horwath i Ani Horwath omoženoj Hanc, obej iz Chicage, Ill. šterima se vu prvij vrsti morem zafaliti.

Pišem Vam odkrito lübi slovinci, to edno veliko veselje pri mojoj hiži, da dobimo ti dober list Edinost i Ave Maria Mi smo radovitni i prijatelji dobroga štenja, i stem bole nas zanimle ar teško čakamo, dobre liste, da pa vsaki svojega vroke dobij, te nas pa večkrat tudi Mati more spomitati na drugo delo, nemislite dabi škodo delali pri hiži znjima. Se pa tudi zato prijememo veselo drugoga dela i si pripovidavlemo eden drugomi kaje šteri šteo vu "Ave Mariji i vu Edinosti. Si mislite aliže nej tou veselo za mojo hižo, zato pa lübi slovinci kij ste šče nej naročili takše liste svojim domačim, naročitejim včasi ar je tou veliko veselje ar zdalece domovine naši slovinci dobimo glasij. Znam tudi da vaši pejneci, žulom pride-laniž se morejo na več delov deliti, tou znam tudi jes. ki sam probao deželo Druževni držav leta 1904. Ali se tudi lejko prišpara pri kakši deli, telko, daza dobra dela je, i

nej samo telesno se skribij nego za duševno tudi.

Zato pa prekmurski slovinci, privošcite tou veselje svojim domačim dajim naročite ti dobre liste, krščanske, ker je tou velkoga pomena vu današnjem cajti ar je lüstvo jako nevôrvano postalo zaj po svetovnoj bojni, istina da i mij mamto tñ doma dva prijatelja "Novine i Marijin List" kaje redka hiža ka ti liste nebi meli naročene, tudi pri veči hižaj se najde Domoljub, Slovenski Gospodar i té liste si sposodimo eden, drugomi ar smo nej zmožni si vsega naročiti.

Prijatelji i znanci obveselite svoje domače, kak so obveselile mené moje zvesti čerij.

Daso kakši svétki, ali po nedelaj pri cêrkvi pridemo wkup iz cejle fare Črenšovske, i me spitavlejo moški, ka pa pišemo amerikanski listi i sesanjim dosta lejpoga znam povedati, zato bi pa dobro bilo dabi vsaki, svojim domačim naročo list Edinost, tou bi bilo nekaj veseloga vu Prekmurji tudi bi veseljé bilo uredništvi takše število i naročnikov. Si vkup se zato more trüdit i damo kmalo meli dnevnik, či gli ga je dosta potli dobim, ali daga dobim se jebi jako veselim.

Pozdravim vse slovence vu Šernoj Ameriki, posebno pa Chicagvske, ge mam največ poznanecov.

Štefan Horwath, podomačem Glavač iz Trnja, Prekmurje.

Duhovnik našel nepričakovano smrt.

Buffalo, N. Y. — Father John Dineen je bil na mestu mrtve, ko je padel skozi predor za vspenjačo v župnišču cerkve "Church of the Annunciation" ker je zamenjal vrata k vspenjači za vrata k telefonu.

Father Dineen je bil v temu župnišču šele tri tedne, tako da mu hišne razmere še niso bile znane. Šel je v drugo nadstropje v župnišču, da telefonira in pomotoma zašel k vratom, kjer je našel nepričakovano smrt.

Poincare odstopi 1. junija.

Nova vlada v Franciji, katera nastopi za Poincarijem 1. junija je objavil list La Liberté, da bo odpravila nove davčne odredbe, kakor tudi da bo privohila 1,800 frankov

bonusa vladnim uslužbencem.

Lucien Romir odlični ekonomist je izjavil, da moramo pričakovati par mesecev velikega nereda od strani novega kabineta. V finančnih krogih se zatrjuje, da ni upanja, da bi prišel Dawesov načrt kmalo na razpravljanje v novemu kabinetu in da bo pretelo mesece predno pride v pretres.

NAROČNIKOM V CHICAGI

naznanjamo, da jih bo te dni obiskal naš zastopnik

FRANJO GRADIŠA

ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Edinost in Ave Maria. Rojakom ga priporočamo, da mu gredo na roke in mu pomagajo širiti katoliški tisek.

Uprava Edinosti in Ave Maria.

Anton Zbašnik

JAVNI NOTAR,

soba 206 Bakewell Bldg., Pittsburgh, Pa.

(Nasproti sodnije)

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, dolžna pisma, pobotnice, oporoke in PROŠNJE ZA DOBAVO SVOJCEV IZ STAREGA KRAJA. Cene nizke, delo točno in pravilno. Pišite ali pridite osebno. Informacije zastonj.

Za dobro pohištvo

SE obrnite vedno na staro poznano veletrgovino.

Ako hočete Vaše domove opremiti s trpežnim in dobrim ter lepim pohištvom, tedaj pojdite tja, kjer se tako pohištvo prodaja.

Ako hočete imeti v Vaši kuhinji dobro peč, dobro kuhinjsko posodo tedaj pojdite isto kupiti h

W. SZYMANSKI

VELETRGOVINA Z RAZLIČNIM POHIŠTVOM.

1907 BLUE ISLAND AVENUE, CHICAGO, ILL.